

TJEN (april 1985) FOLKET

**TENKT Å SITTE DER,
ELLER - ?**

PÅ GATA 1. MAI !

LEDER:

Valgkampen – en anledning til å styrke partilaga

SK har diskutert arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene, etter en reiserunde på nyåret i ca halvparten av partidistrikta.

SKAU ble pålagt å legge fram de viktigste konklusjonene fra denne diskusjonen i Tjen Folket, på grunn lag av et retningsgivende vedtak fra SK-plenum. Dette følger her:

GRUNNORGANISASJONSKAMPANJA PÅ RETT VEI

Erfaringene fra reiserunden bekrafta den analysa av situasjonen i partilaga som landsmøtet oppsummerte, og som materialet i forrige TF bygde opp under. Undersøkelsene viste også at det er flere partilag som er i god utvikling og har fått framgang gjennom å følge de anvisningene som er gitt til nå.

Samtidig er det oftest samsvar mellom at partilag er i dårlig utvikling og at de står svakt på de områdene som er pekt på som sentrale for å styrke laga.

Det er et mindretall av partilaga, som undersøkelsen omfatter, som regner seg sjøl å være i **tilbakegang**. Men, en stor del tilhører gruppa som regner seg å stå "på stedet hvil", i en ustabil situasjon, med klare problemer men også viktige lyspunkter.

Materialet bekrefter derfor at det vil være rett å legge stor vekt på å **prøve** ut de anvisningene som er gitt allerede – uten at dette må føre til at den videre diskusjonen om veien videre opphører.

De tiltaka som er foreslått er også i det vesentlige slik at det vil kreve **langsiktig arbeid**. Arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene vil derfor gjennomsyre hele lands møteperioden, og bli en sentral sak å oppsummere i beretninga til neste landsmøtet i partiet.

Utifra at det er ganske store ulikheter mellom forskjellige lag i partiet, vil det være galt å inn snevre den analysen og de tiltaka som til nå er lagt fram. Men, for svært mange partilag vil det være rett å legge vekt på iallefall følgende saker:

Styrke den langsiktige planlegginga

Dette er et krav om å **styrke sjølstendigheten** til partilaga; både **evne** og **ansvar** for å sette **partilinja** ut i livet.

Det forutsetter at laga **skaffer seg kunnskap** om den virkeligheten de skal virke i, og at de kobler denne til de strategiske måla for arbeidet sitt (Ett eks. på hvordan legge opp dette arbeidet er gitt i en egen artikkel i dette TF).

Det forutsetter også en **utvikling av den demokratiske sentralismen**; At laga gis større innflytelse på utviklinga av partiets politikk og sin egen framgang, at ressursene som fins i partiet blir bedre utnyttet. Samtidig at det enkelte lag må ta ansvar for **hele partiets** sentrale oppgaver i innrettinga av arbeidet sitt.

Delta i klassekampen og styrke massegrunnlaget

Styrkinga av partilga henger nøye sammen med deltakinga i klassekampen og økt kontakt mellom partiet og massene.

Som regel er det feil å sette opp prioriteringsmotsigelsene mellom "eksternt" og "internt" arbeid. Skolering og styrking av partiorganisasjonen må være knytta til at vi skal spille en større rolle i klassekampen og utvide massegrunnlaget vårt.

Stor vekt på arbeidet med Klassekampen

Det er en nær sammenheng mellom stor vekt på arbeid med KK og gode partilag. At propaganda- og agitasjonsarbeid, med KK som hovedredskapet vårt idag, er en helt nødvendig grunnstein for alle partilags arbeid-en forutsetning for å kunne bli sterke kommunistiske enheter.

Sterke lagsstyrer

Sterke lagsstyrer er en forutsetning for framskredne partilag. Dette understreker den store betydninga det vil ha å få bygd opp partiskolen og få igang en regelmessig skolering av bl.a. tillitsfolka i partiet.

LANGTIDSPLANEN VIKTIG

SK vil fortsette undersøkelser i samband med arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene. Oppsummeringa av planhøringa som pågår er ett viktig ledd i å fange opp partiets oppfatninger om tilstanden og hva slags medisiner som skal brukes.

Vedtaket om ny langtidsplan, som vil bli presentert i august-TF, vil være det neste sentrale vedtaket som skal stake ut kursen videre for styrkinga av partilaga.

VALGKAMPEN MÅ UTNYTTES !

I tråd med at partiet må "bryne seg" på massene, delta i klassekampen, for å få varig framgang, må styrkinga av partilaga de nærmeste månedene knyttes til valgkamparbeidet.

Denne gir partiet anledning til å få spredt breiere enn ellers de grunnleggende standpunkta våre. Få slått et slag for de strategiske måla, og knytte de til de dagsaktuelle kampsakene som folket i vårt land og hele verden står oppe i.

Den gir også en gyllen anledning til å utvide det nære massegrunnlaget vårt, knytte kontakter og rekruttere.

Å legge opp til å skulle gå framover i å styrke partilaga, uten å utnytte valgkampen for fullt, vil derfor være i strid med de analysene og erfaringene vi til nå har kommet fram til i arbeidet med å styrke partilaga!

SKAU

ORGANISER VALKAMPAKTIVISTER!

Skau

Erfaringene fra alt arbeid vi gjør-enten det dreier seg om KK-arbeid, l-mai-arbeid, streikekamper eller andre arbeidskamper osv- vis er at antall aktivister er svært avgjørende for resultatet. Valgkamp, veit vi, er ikke noe unntak fra denne regelen!

Det er tidligere, overfor partilaga, lagt vekt på at laga skal diskutere politikken for valgkampen. Dessuten at laga skal ha lagt opp planen for valgkampen innen 15-mai. Vi mener det må inn i denne planen at alle partilag setter seg mål for

antall valgkampaktivister de skal organisere, og tar tiltak for å få trekt dem med i arbeidet. At disse blir samla til møte før sommeren for å diskutere hovedsakene i valgkampen og bestemme tiltak for den konkrete valgkampen.

Antall RV-stemmer i lagets område vil øke med antall valgkampaktivister og "aktivist-timer". Jo før valgkampgruppene er i gang, jo fler aktivister vil bli trekt med i løpet av valgkampen, og jo flere stemmer rekker de å verve. Organiseringa av aktivistene må også brukes som en målestøkk på framgang i massearbeidet til laget.

LOKAL KLASSEANALYSE -ET EKSEMPEL

Egil

Et viktig hjelpemiddel for at mange partiavdelinger skal komme seg ut av dødvannet de befinner seg i for tida, er å utvikle ei lokal klasseanalyse.

Ei lokal klasseanalyse er det teoretiske analysearbeidet som må gjennomføres for at partiavdelinga skal ha muligheten til å bestemme seg for en innretting som både griper fatt i de "virkelige bevegelsene" og setter de i sammenheng med vår strategi- revolusjon og sosialisme.

Et karakteristisk trekk ved mange partiavdelinger nå er at de har

karakter av "samle-lag". Sjøl om et slikt lag i teorien har en felles innretting, er virkeligheta slik at det enkelte partimedlemmet jobber på sitt felt, og den felles politiske praksisen er stort sett det rutineprega arbeidet som alltid må gjøres for å holde organisasjon en sammen. Dersom dette får holde på lenge nok, vil det enkelte parti-medlemmet "bite" seg fast i sitt spesialfelt, og utviklinga vil uunngåelig gå i retning av oppsplint ring og oppdeling - og kontinuerlig motstand mot felles oppgaver. Evna til å slå som en samla knyttneve vil bli sterkt redusert. Et godt aktuelt eksempel er arbeidet med Klassekampen. Vi veit at på landsbasis er det svært få KK-aktivister

i forhold til partiets medlemstall (Hvor mange er det f.eks i din avdeling ?) Problemet med KK henger imidlertid nøye sammen med problema i grunnorganisasjonene. KK-jobbing er langvarig og rutineprega arbeid, og det faller sammen dersom ikke partiavdelinga har klar innretting og kontroll med hva den enkelte gjør. Og kontrollen forsvinner når partiavdelinga ikke har "virkelige" felles oppgaver. Å selge KK i byen eller på tettstedet en gang hver 4.uke er ikke ei slik felles oppgave. Ei partiavdeling må ha noe felles å samle seg om. Felles politisk praksis avhenger av om partiavdelinga kjenner terrenget den jobber i, at den kjenner den virkeligheta den er omgitt av. Da må den studere virkeligheta, den må studere terrenget. Å utvikle ei lokal klasseanalyse er den første forutsetninga for å få denne kunnskapen.

EKSEMPEL PÅ LOKAL KLASSEANALYSE

La oss se på et tenkt eksempel på åssen ei partiavdeling kan utvikle ei lokal klasseanalyse.

"Vår" avdeling holder til i en middels stor imndustriby. Den består av 8 medlemmer, alle arbeidere. Flere av partimedlemmene har lang fartstid, og mye kamperfaring både fra arbeidsplasskamper, fagbevegelsen og massebevegelser. Det er en framskreden avdeling, den har rekruttert gjennom kamper og studiesirkler, og den holder på medlemmene. Selger KK og samler abonnenter. Driverv studiesirkler og tar politiske initiativer. Gjennom rekruttering og forandring av arbeidsplass, er partimedlemmene spredd over flere arbeidsplasser, bransjer og yrker. den enkelte har oppgaver innen partiet, fagbevegelsen eller masseorganisasjoner. Det siste året har arbeidet gått dårlig. Det er problemer med å holde laget sammen. Styret har derfor lagt opp til en

diskusjon om problemene, og partiavdelinga blir enig om å gjennomføre en debatt om innrettinga til avdelinga.

Kapitalisme-diskusjon

Det første avdelinga gjør er å gå løs på diskusjonen om kapitalismen (Obligatorisk partimøte våren-85). Gjennom denne diskusjonen oppdager de at de har lite kunnskap om utviklinga av kapitalisme, både internasjonalt og i Norge.

Et av partimedlemmene får derfor i oppgave å lese om den teknologiske revolusjonen (Toffler: "Den tredje bølgen", Naisbitt: "Megatrends" osv) Et annet partimedlem får i oppgave å undersøke hva Samir Amin og Andre Gunder Frank mener om utviklinga i 3.verden.

Et tredje medlem får i oppgave å sette seg inn i sosialdemokratiets og borgerskapets strategier for å møte omstillingene (NOU 33-1984: En politikk for arbeid, Ø. Noreng m.fl: "Uten reformer stopper Norge", LO og Norges Industriforbund: "Norge som Industrinasjon").

Opplegget er at hver enkelt skal legge fram ei kort innledning om sine respektive emner. Hensikten er todelt. Den skal gi den enkelte intellektuell trening og det skal tilføre partiavdelinga kunnskap og nye problemstillinger.

Gjennom diskusjonen om innrettinga er det også blitt klart at de må utvikle en langsiktig plan for partiavdelinga, dersom de skal komme ut av dødvannet. en langsiktig plan betyr en plan over minst 3-4 år, med delmål hvert år. Det vil tvinge fram langsiktig tenkning og målretta praksis, med innlagte målestasjoner. Det andre partiavdelinga må gjøre, er å undersøke åssen de store linjene fra kapitalismediskusjonen kan spores lokalt. omstillingsspolitikken til borgerskapet har

som mål å fortsatt tjene maksimal profitt under de nye forholda. omstillingspolitikken vil føre til en vridning av industristrukturen i Norge. Bort fra tungindustri til vekstindustri. Det særegne er at i forhold til andre industriland har Norge høyest andel tungindustri og lavest andel vekstindustri (Verre enn f.eks. England). Det betyr at omstillinga sannsynligvis vil bli voldsom og brutal. Den vil få store konsekvenser for fagbevegelsen, arbeidsfolk og de enkelte lokalsamfunna, spesielt de ensidige industriedene. Hvor brutal vil den bli for arbeidere i "vår" middels store industriby ?

Da må avdelinga undersøke hvilke bransjer som er karakteristiske i deres "terreng", og hvilke perspektiver som finnes for dem.

3 av kameraten jobber eller har jobba på en stor papirfabrikk i byen. Hvordan er utsiktene for papirbransjen? Vil det bli store omlegginger her? Hva med innføring av ny teknologi. Hvordan er styrkeforholdet på papirfabrikken? Har partiavdelinga en rimelig sjanse til å fravriste sosialdemokratiet hegemoniet innafor en 10-årsperiode ? Vil fagforeninga bli spilt over sidelinja i åra framover ? Vil den miste sin betydning ? Er det mulig å rekruttere folk på papirfabrikken? Er det mulig for andre medlemmer å få seg jobb der ?

En kamerat jobber i en NNN-bedrift, en middels stor kvinnearbeidsplass. Hva vil skje med denne bedriften framover? Vil den bli ramma av monopoliseringa som foregår innafor NNN ? I tilfelle, på hvilken måte ? Nedlegging? Sammenslåing? Hva vil skje med fagforeninga, kan den utvikles til å bli ei kampforening? Den 5.kameraten jobber i kommunen og er styremedlem i den kommunale foreninga. Ho blei rekruttert i

kampanja i-84 og er et friskt pust i partiavdelinga. Kampvillig tillit skvinne som nyter stor tillit i fagforeninga. Den kommunale har inntil nylig vært en bastion for sosialdemokratiet, men de er i ferd med å miste grepet. Foreninga organiserer mange kvinner. De er forbanna på DNAs svik mot kvinnekampen i fagbevegelsen, og de er utålmodige og kampvillige. Den kommunale foreninga er i ferd med å bli en innflytelsesrik fagforening i byen. Partiavdelinga har folk fra denne fagforeninga på studiesirkel. Hvordan er utsikten for folk ansatt i offentlig sektor ? hva vil skje med arbeidsplassene i kommunen? Ikke imorra, men om 3 år, om 9 år?

De øvrige partimedlemmene jobber på små arbeidsplasser. En er ansatt i en liten snekkerbedrift med 4 ansatte, en annen jobber på en bensinstasjon og den siste er førskolelærer. Hva er perspektivene for arbeidsplassene til disse 3 ? Bør noen av dem skifte jobb til en av de andre arbeidsplassene ?

Det er lite trolig at partiavdelinga vil innrette seg på den lille snekkerbedriften, men hva med fagforeninga til denne kameraten? Han er organisert i Bygning, og det er en stor og innflytelsesrik forening i byen. Hva er utviklingsmulighetene for Bygning? Kan Bygning brukes i boligkampen? Hvor mye bør partiavdelinga jobbe med denne bransjen? Har avdelinga kapasitet til å jobbe med boligkampen? Bør partimedlemmet på snekkerbedriften prøve å komme seg inn på papirfabrikken ?

Slik vil en kunne stille spørsmål om situasjonen og stillinga til hver enkelt kamerat, men hovedspørsmålet gjenstår:

Hvordan skal **partiavdelinga** innrette seg?

Egentlig er det 2 hovedalternativer: Papirfabrikken, eller den kommunale

foreninga.

Dette må bli den neste store diskusjonen i "vår" avdeling. Og det er det som er hovedhensikten med den lokale klasseanalysa. Gjenom slike undersøkelser vil avdelingene bli tvingt til å rette arbeidet inn på de mest "profitable" områdene og på den måten få "maksimal politisk profitt" ut av anstrengelsene.

Det vil i sin tur tvinge alle parti-medlemmene inn i en felles politisk praksis. Kjerna i den praksisen vil være: Hovedparten av det politiske arbeidet til hver enkelt kamerat skal tjene avdelingens innretting, enten det blir papirfabrikken eller den kommunale foreninga.

Dette arbeidet vil være langsiktig. Det er ikke snakk om fra 1.mai til neste 1.mai, her er det snakk om fra nå og 10,20,30 år framover.

La alle slags mulige nomenklatursosialister sukke tungt om tida herfra og **tilbake** til 1968; så skal vi ta oss av tida herfra og **framover** til år 2068 !

OPPFORDRING OG SPØRSMÅL:

Hvordan løser avdelinga di problema med innrettytinga ?

Hva legger dere vekt på når dere bestemmer innrettinga ? Kjøttvekta? Klassekonfrontasjonene?

Hva gjør dere for å få oversikt over terrenget? Åssen løser dere problema med partikameratene som ikke jobber på innrettings-arbeids-plassen? Hva gjør dere med fronter og masseorganisasjoner som partimedlemmer jobber i ?

Vi har et langt lerret å bleike, og da trenger vi dine erfaringer. Send innlegg til TF, skriv om deres erfaringer, gode som dårlige.

OBLIGATORISK PARTI-DISKUSJON

Skau

Som varsla til partilagsstyra tidligere i vinter (Med utsending av heftet "Kapitalismen-utkast til studier og undersøkelser"), legges det opp til et obligatorisk partilagsmøte i perioden mai-juni over temaet "Kapitalismens omstilling". Dette er et svært tema, som på ulike måter vil inngå i den landsmøteperiodeplanen vi nå er inne i. Dette møtet vil ha karakter av å begynne "å snuse" på stoffet; få en helhetlig oversikt over området og starte på en konkret diskusjon av omstilkninga av Norge.

MÅLSETTINGER MED MØTET:

1. Laga og medlemmene skal skolere seg i borgerskapets opplegg for omstilling av Norge, og særskilt sosialdemokratiets rolle.

Del 1 av diskusjonen blir derfor å gå inn på de planene og utsiktene for utviklinga som foreligger, for å styrke kunnskapen vår om dette.

2. Videreutvikle våre egne linjer for hvordan vi skal møte denne utviklinga.

De erfaringene vi har til nå, har vist at vi har problemer med å utvikle skikkelige svar, og i flere saker har kommunister stått på forskjellige standpunkt-linjer. Om-

stillinga av Akergruppa er et slikt eks.

For å begynne diskusjonen om våre svar ønsker vi å starte med to saker:

A: Bruke erfaringene fra omstillinga av Akergruppa og kampen for arbeidsplassene på BMV til å vurdere vår linje i kampen mot nedlegginger

B: Diskutere med utgangspunkt i de 6 punktene til B.3-- B i Rødt Fane nr.

3. Vi ønsker også at dette møtet skal bli "matnyttig" for oss i forhold til massene omkring oss, særlig innretta på å skolere oss og sympatisørene i forhold til valget i høst.

Under Del 2 av diskusjonen bør det derfor vurderes hva slags utspill

dere kan komme med på grunnlag av det dere diskutere.

FORBEREDELSESMATERIALE:

Innen 1.mai skal det lages et hefte over temaet "NORGE MOT ÅR 2000". Dette vil inneholde bl.a:

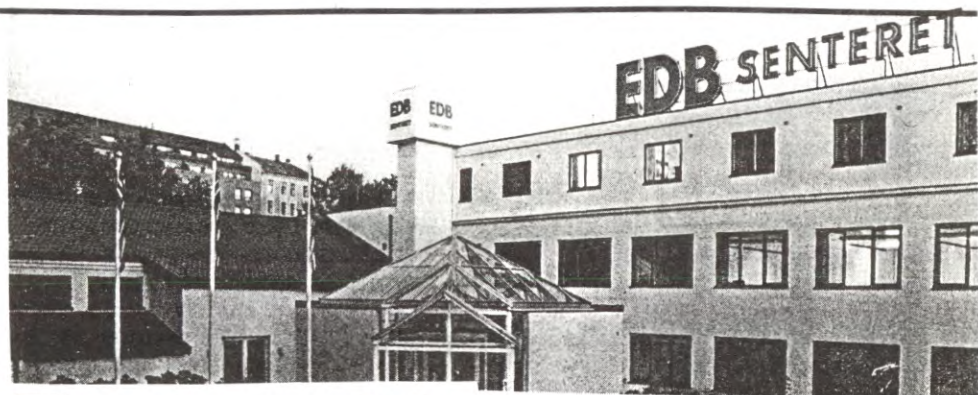
-Utdrag og kommentarer til viktige offentlige utredninger der borger-skapets planer trekkes opp.

-Tilsvarende materiale fra LO ,DNA og SV-hold.

-Spesielt :Materiale om AKer-BMV, innretta på å drøfte vår linje i kampen mot nedlegginger.

De 6 punktene til B.3. , som er med som utgangspunkt for diskusjonen i Del2, vil også bli trykt opp i dette heftet.

DETTE HEFTET SKAL SPRES TIL ALLE PARTIMEDLEMMER.

Fra maskin- verksted til EDB-senter

"Gamle Akerselvns Maskinverksted er nå blitt landets mest moderne edb-senter. Dermed kan man skrive et nytt kapittel i en industri historie som går helt tilbake til 1300-tallets sagbruksdrift."

ET VARSKO!

Rekrutteringsutvalget

Dette er et varsko!

Alle som følger littegrann med i KK, ser at rekrutteringskampanjen til parytiet ikke har blit den store suksessen til nå, for å si det mildt. Noe kan forklares utfra at den sentrale ledelsen har svikta og somla, at sirkelen og prinsip programmet kom ca 1.5 måned for seint, og at vi ikke har greid å bruke KK til å bli den pådriveren som avisa var i forrige kampanje. Men, alt dette til tross kommer vi ikke utenom konklusjonen så langt:

KAMPANJA GÅR DÅRLIG!

...og det skyldes ikke **bare** det som er nevnt. For tross alt blei det første direktivet om rekrutteringskampanja sendt ut så tidlig som oktober 1984, med nye påminnelser utover høsten. Men, DSene og laga har ikke kommet igang, med noen hederlige unntak. La ikke fornyinga av partiet koke bort i byråkratisk omstendelighet. "Alle er enige om" at vi trenger friskt blod, og det oppsummeres at der en har fått inn nye medlemmer skjer det mer i laget enn hva det har gjort i løpet av flere år tilsammen tidligere. Den utfordringa og inspirasjonen det er å få med nye folk burde et hvert lag bli utsatt for!

HVA MÅ TIL ?

Laga skal ha fått mål for hvor mange de skal rekruttere av DSa. De som ikke har fått får sette seg mål sjøll! Vi veit at mulighetene er forskjellige. Men, den minste målset

tinga laget kan sette er **ett nytt medlem**. Legges arbeidet opp etter dette, vil vi nå målet som er satt for kampanja.

METODEN

Alle lag som ikke har sirkler eller andre planer om verving, bør ta for seg de nærmeste sympatisør ene, rangere dem, og sette av folk til å drive diskusjoner med dem, utfra en høy og kortvarig priorit ering. Denne metoden, med **direkte rekruttering**, ga overraskende bra resultater i forrige kampanje, i alt ca 45% av de nyrekruttede. Gå rett på sak. Diskuter medlemskap. Bruk vedtektene og evt prinsipprog ram for å utdype ting, og gjør nye avtaler innen kort tid for oppfølging.

Vi vil ikke bagatellisere vårt ansvar for at det ikke har blitt noe "sus" over kampanja. Men, erfaringer viser at det går an å rekruttere sjøl om det nye sirkelen lot vente på seg. Fordi det er et økende potensiale av folk som er interesserte i partiet rundt oss. Dette er i stor grad folk som tilfredstiller krava til medlemskap, uten at de trenger å gå gjennom en hel sirkel først. Det tjener revolusjonens sak at de kommer med snarest mulig. Så får de eventuelt gå gjennom en fullstendig sirkel etter valgkampen, sammen med enda flere!

Spøtt i nevan og ta ett krafttak!

PARTISKOLEN ER I GANG!

Studielederen

I mars arrangerte Studieutvalg et kurs og konferanse for studie- og partiskolelederne i fylkene.

Programmet for kurset var:

-En full gjennomgang av det nye lagsstyrekurset- som ettr vedtak i SKAU skal kjøres for medlemmene av avdelingsstyrene i partiet fra høsten av.

-En grundig gjennomgang og vedtaks debatt(rådgivende vedtak) i forbindelse med prinsipper og omfattende planer for utbygginga av partiskolen

len

-Diskusjon på situasjonen i grunnorganisasjonene.

-Redegjørelse for hvordan en lokalt kan bruke NY VERDEN best mulig.

-En gjennomgang av de økonomiske sidene ved partiskoledrifta

Alle var enige om at planene her var særst lovende. Deltakerne på kurset er pålagt å spre nærmere informasjon om dette muntlig i sine distrikt.

-For første gang i AKP(m-l)s historie (?); en skikkelig innledning og diskusjon om de pedagogiske sidene ved skoleringsvirksomheten vår. Stig Mørch holdt her en inspirerende innledning. Denne vil sannsynligvis bli utgangspunkt for et hefte.

Kurset var vellykka og la et godt grunnlag for den videre framdrifta av jobbinga med partiskolen. På den negative sida må nevnes at Oslo, Hordaland, Hedmark og Helgeland ikke møtte - og at enkelte møtte med andre enn studie-partiskolelederne. Få kvinner deltok.

SKAU har pålagt Studieutvalget og ledelsen for partiskolen å jobbe videre på grunnlag av de rådgivende vedtaka fra studielederkonferansen. I det følgende kommer den første presentasjonen for alle medlemmene, men ikke noe forsøk på å ta opp alle motsigelser og alle sider som knytter seg til oppbygginga av partiskolen. Det ville bare virke forvirrende. Mer informasjon får følge etterhvert.

HØSTEN 1985

Planene er følgende:

1) DSA har ansvaret for gjennomføringa av **lagsstyrekursa**. Så langt mulig skal alle styremedlemmer gjennom dette i løpet av høsten. De det er umulig å få gjennom på høsten, må gjennom tidlig på våren.

Greier vi dette, vil det også være en viktig del av arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene. Kurset er lagt opp med løsning av skriftlige oppgaver på forhånd. Den normale gjennomføringsmåten vil være å møtes en kveld 2-3 uker før sjølve kurset -som bør gå over ei helg.

Sikkerheten forbyr store kurs. En mulig måte er å arrangere et eller flere kurs for avdelingslederne

først - og så la dem arrangere kurs for 2-3 avdelingsstyrer i slengen ?

Lagstyrekurset er utarbeida bl.a. gjennom pilotprosjekter som har ført til forbedringer av opplegget underveis. Etter det sentrale studielederkurset, vil det nå bli utarbeida en forbedra studielederinstruks for kurset.

2) Alle DSer vil bli pålagt en diskusjon om partiskolen til høsten. Særskilt direktiv følger seinere.

3) Studieutvalget vil ha ferdig et **kursopplegg for trinn 1A i medlem skolen - om filosofi**. Dette vil bli gjennomgått på et sentralt kurs for studie- og partiskolelederne i distrikta i oktober-nov. og skal gjennomføres i alle avdelinger i løpet av våren-86.

I tillegg tar studieutvalget altså sikte på å få ut et **hefte om pedagogikk og studieteknikk** til høsten.

HVA PARTISKOLEN ER-OG IKKE ER

Partiskolen er ikke et svært apparat på sida av sjølve partiet. Sentralt er studieledern også leder for partiskolen, studieutvalget er ansvarlig for utviklinga av kursmaterieill for partiskolen- og i dette utvalget er det også en kamerat som jobber med Studieforbundet Ny Verden.

I distrikt blir også normalordninga at studieledern i DS (evt. i tilknytning til DS) leder partiskolen. I noen fylker vil det i tillegg være grunnlag for et eget studieutvalg.

Hovedvirksomheten tiol partiskolen sentralt blir å utarbeide kursmaterieill- pluss å sette DSA istand til

å lede **kurs** med utgangspunkt i dette materialet. Det er på tale å knytte et slags "stensilforlag" til virksomheten"-for å gjøre kursmaterialet så rimelig og hensiktsmessig som mulig. I tilknytning til de nye partikontorene vil partiskolen disponere et "klasserom" med tilbehør.

TYPER AV KURS

Vi trenger følgende typer kurs:

-Rekrutteringssirkel.

-Medlemskole i to trinn (se under) som skal være obligatorisk for alle medlemmer.

-Spesialistkurs. Tar utgangspunkt i bestemte oppgaver eller funksjoner i-for partiet (Eks:parlamentariker kurs, agitatorkurs, kurs i illegalt arbeid, kassererkurs. Lagsstyrekurset hører også hjemme her)

-Videregående kurs. Etterhvert (ca 1990 ?) må vi ha kommet igang med eksperimenter med mer langvarige kurs (eks 14 dager på heltid), beregna på det mest interesserte evt. mest ledende skiktet i partiet.

-Aktuelle kurs. Ikke minst viktig for sympatisørarbeidet. Skal også sette medlemmene istand til å skolere seg i forhold til aktuelle debatter og kampsaker

OPPBYGGINGA AV MEDLEMSKOLEN

TRINN 1:

Del A: Filosofi

- Erkjennelsesteori. Dialektikk.
- historisk materialisme 1
- historisk materialisme 2

Del B: Politisk økonomi

F.eks. tometersopplegget som er laga til Kapitalen bind 1.
+Imperialismen.

Partiteori

-Demokratisk sentralisme. Masselin ja.
-Mot økonomisme og revisjonisme
-strategiske mål: sosialisme og kommunisme.

Det vil ta halvannet år å gå gjennom hele trinn 1. Fortrinnsvis et introduksjonsmøte + et helgekurs pr. del. Evt. studiesirkler som går over lengre tid.

TRINN 2:

Det legges opp til 6 parallele kurs. Arbeidstitler for kursa er:

- A) Imperialismen, den internasjonale situasjonen., forsvarspolitikken.
- B) Norsk økonomi. Teknologisk revolusjon. Det politiske systemet i Norge.
- C) Kommunistisk kvinnepolitikk.
- D) Dagskamp, faglig arbeid., taktikk, forsvar av arbeidsplassene.
- E) Fortsettende studier i politisk økonomi.
- F) Sosialismens problemer og muligheter. Kommunismen.

OVERGANGSPERIODEN

Studieutvalget tar sikte på å gjøre ferdig kursmaterieell og avholde de sentrale kurs for distriktsstudielederne hvert halvår. Det vil si at hele medlemskoletilbudet skal være avvikla til 1990.

På studielederkonferansen i mars, var det i utgangspunktet en god del skepsis mht realismen i planene. Etterhvert viste det seg at mye av skepsisen grunna seg i en sammenblanding av de framtidige planene for partiskolen som retter seg inn på **nye medlemmer** (som vi har redegjort for nå) - og det mer kortsiktige behovet som mange av de nåværende medlemmene har for lignende skoling. Foreløpig er det tatt stilling til at trinn 1A og trinn 1C skal kjøres for alle medlemmer i avdelingsregi. Forøvrig vil partiledelsen ta stilling til eventuelle andre studier for alle medlemmer i inneværende landsmøteperiode i forbindelse med arbeidet med fireårsplanen. Når dette var avklart, samla de fleste på studielederkonferansen seg om de framlagte planene for partiskolen. Tre stykker ønska ikke ta stilling til trinn 2 på det nåværende tidspunktet - først og fremst ut fra vurdering av sin egen lokale styrke.

POLITISK BEGRUNNELSE

For de som savner en nærmere politisk begrunnelse for den sterke satsinga på å bygge opp en partiskole, vil vi vise til vedtak om "ideologisk kamp....." fra studielederkonferansen, og pkt 2 i SK-vedtak om partiinnsamlinga 1986. Disse følger nedenfor

VEDTAK FRA PARTISKOLEKURSET

IDEOLOGISK KAMP FOR Å STYRKE FOR- STÅElsen FOR PARTISKOLEN

I de distriktene hvor studier skolering og teoretisk arbeid er blitt prioritert høgt - så har dette skjedd etter ideologisk kamp innad. I neste omgang har vellykka kurs, seminarer osv. styrka den videre kampen for å prioritere dette arbeidet. Vi som skal lede dette arbeidet sentralt og i fylkene, ser for oss en langvarig og seig kamp for å få partiskolen prioritert i praksis. Vi trur vi står ovenfor en rekke ideologiske og ressursmessigeproblemer som må overvinnes om vi skal komme noen vei.

I en situasjon hvor det samla og enhetlige partiarbeidet "støter mot" en rekke særinteresser i partiet, så vil partiskolen sikkert møte på endel av de samme problemene med å få gjennomslag, som vi kjenner fra KK-arbeidet. Partiskolen er en viktig medisin mot økonomisme. Men den sjølsamme økonomismen er allerede i utgangspunktet et hinder for en vellykka oppbygging av partiskolen.

Mange vil være skeptiske til å bruke såpass mye krefter på grunnle

ggende skolering i en periode hvor det framfor alt gjelder å komme ut i ekstern kamp. Vi må vise at skolering er nødvendig for å få flere uredde og sjølstendige kamerater som jobber etter ei riktig linje eksternt. De som går hardest ut med en **kommunistisk** politikk, vil også kjenne behovet for skolering sterkere.

Mange vil ha relativt dårlig erfaring med ulike typer studier. Derfor må det bli jobba grundig med både den politiske og pedagogiske kvaliteten på kursa.

På alle plan blir det en kamp om å **mobilisere tid og ressurser**. Det gjelder hele vegen, fra å gi det enkelte medlemmet tid til å studere, sette av tre dager hvert halvår til partiskolekurs, få fram folk med relevante kunnskaper til å lede ulike typer kurs i fylkene, prioritere nok krefter til å lage kurs og studieopplegg osv.

Ved å kombinere den ideologiske kampen for studiene med oppsummering av positive erfaringer og anvisninger av brukbare metoder - har vi stor tru på at partiskolen virkelig kan styrke AKP(m-).

INNSAMLINGA I 1986 TIL PARTISKOLEN

SK

1. SK foreslår at den årlige innsamlinga i 1986 skal gå til partiskolen.

Unighet og alternative forslag må legges fram i løpet av våren og sommeren, slik at SK kan

fatte et endelig vedtak til høsten. Ved å legge fram si innstilling allerede nå håper SK å hindre en gjentakelse av negative erfaringer fra innsamlinga til partiskolen i - 84. Som kjent kom denne innsamlinga ut med et unødvendig dårlig resultat fordi det bl.a. var mye kritikk mot lanseringsmåten for

innsamlinga - og fordi det i hele innsamlingsperioden var uenigheter om formålet var det riktige.

2 Det er mange gode grunner for å gjøre det økonomisk mulig å holde fast på planene om å bygge opp en partiskole:

-I første omgang er det utarbeida kurs med sikte på å skolere opp avdelingsledelsene i det å lede **grunnorganisasjonene**. Mer politisk og mindre administrativ ledelse av avdelingene er en av forutsetningene for å kunne få fram de kollektive ressursene som fins på grunnplanet.

-Tidligere har vi fulgt sympatisører ivrig over dørstokken til partiet, men gjort sjølv medlemskapet til et antiklimaks mht det å lære seg **grunnleggende teori** og politikk.

-Det viser seg helt klart at de fylkene og stedene som har satsa sterkt på den teoretiske skoleringa har greid å utløse ressurser hos medlemmene, som har gitt store ringvirkninger også på andre arbeidsområder. Erfaringene er entydige: Folk som ikke stadig tilegner seg ny kunnskap "tørker inn" politisk.

-I dag er det store klassemessige, kjønnsmessige og regionale forskjeller når det gjelder muligheten for å kunne drive teoretisk skolering i og i tilknytning til partiet. Sånne forskjeller vil sjølsagt eksistere lenge, men et mer enhetlig kurstilbud for hele landet vil tjene arbeiderne, kvinnene og de distriktene som har problemer med å utvikle studietilbud opå egenhånd. For lavt graderte folk kan partiskolen

bli muligheten til å holde tritt med resten av partiet.

-Om vi ikke greier å utvikle partiskolen og høyne det teoretiske nivået i partiet, vil det avle usjølstendige kader, økonomisme osv.

-Gjennom en partiskole blir det mulig å gjøre få eksperter på enkeltfelter til mange eksperter på mange felter og på mange steder. Etter en periode hvor mye av partivirkningskraften har vært innadvendt og behovet for å komme ut er åpenbart, kan det være lett å tenke at partiskolen bare er enda mindre tid til ekstern kamp. Tvert om er det sann at når vi kommer oss ut, så blir behovet for flere og bedre skolerte folk bare større.

Vi må se på oppbygginga av partiskolen som et viktig **strategisk delmål** på linje med å gi ut dagsavis, utvikle et illegalt arbeid, bli representert på Stortinget osv. Uten et parti med medlemmer som er systematisk skolert i revolusjonær teori- ingen revolusjon!

3 Partiskolen er nå i ferd med å starte opp, og skal i vår bl.a. ha ukekurs for studieansvarlig i alle distriktsstyrer. Innsamlinga i 1984 ga partiskolen 300 000 kr. Dette er utilstrekkelig. For å sikre partiskolens drift på lengre sikt, er det en betingelse at sommerinnsamlinga 1986 går til partiskolen. Med 500 000 kr i tillegg til de 300 000 kr fra 1984, har vi det nødvendige økonomiske grunnlaget for å bygge opp partiskolen på det planlagte nivå, med sikte på langvarig drift.

KLASSEKAMPEN

FELLESUTTAELSE OM KONFLIKTEN I KLASSEKAMPEN

SKAU har sendt ut en redegjørelse til partiet om aksjoenen i Klassekampen 21.12.84 og disiplinære tiltaka i tilknytning til dette. Vi har fått kommentarer både fra flertallet og mindretallet i partiavdelinga i redaksjonen, når det gjelder saksforløpet og bakgrunnen for aksjonen. De viktigste punktene der det finnes uenighet, er følgende:

1) SKAU skriver i sin redegjørelse at avisa ikke ville kommet ut med et normalt 24 siders nummer lørdag 21.12 dersom ikke den delen av redaksjonen som ikke deltok i aksjonen ikke hadde fortsatt å jobbe. Flertallet i partiavdelinga "bestriker påstanden om at aksjonen truet avisa den dagen. Den ble avblåst 1200 for å sikre at avisa kom ut med normalt sidetall". Mindretallet er enig i SKAUs vurdering. "Dersom ikke et betydelig arbeid hadde blitt gjort av dem som ikke deltok i aksjonen i tida fram til 1215, ville et vanlig lørdagsnummer sjølsagt ikke vært mulig å utgi".

2) SKAUs redegjørelse skisserer noen politiske motsigelser som danner en del av bakgrunnen for konflikten: SK har støtta avisas redaksjonelle hovedlinje, men retta kritikk mot avisas rolle som kollektiv organisator. SKAUs redegjørelse nevner også synet på hva det er å være partifunksjonær og forholdet mellom partiavdelinga og journalistklubben.

Flertallet i partiavdelinga mener dette er feil framstilt. Vi

understreker at vi verken bestrider partiets ledelse over avisa eller at avisa skal være en kollektiv organisator for partiet. Vi kritiserer derimot redaktøren for manglende politisk mobilisering for å gjøre avisa til et bedre redskap for partiet". De henviser ellers til et enstemmig vedtak i partiavdelinga om KK-punktet i partiberetninga fra våren 1984.

Mindretallet mener det er korrekt når SKAU kritiserer flertallet av partimedlemmene i redaksjonen for å ha "stått på ei høyrelinje i disse ansettelsessakene, ved at de ikke har tatt behovet for å styrke avisa politisk alvorlig. Selve aksjonen 21.12 var etter vår mening i sitt innhold en streik mot SKAU og økonomiutvalgets rett til å fatte bindende vedtak for partimedlemmene i avisa. Mindretallet mener også at det har vært politiske motsigelser i redaksjonen når det gjelder forholdet mellom redaksjonsklubben og partiet.

3) Når det gjelder selve ansettelsesstriden, siers redegjørelse at det var enighet i avisa om at redaksjonsledelsen måtte styrkes. Flertallet i avdelinga ønska å utlyse stillingen som redaksjonssekretær internt i avisa, og ansette Nina Jr som all round-journalist. Mindretallet (som fikk støtte fra SKAU) ønska stillingen som redaksjonssekretær utlyst eksternt. Dette ble gjort, og Finn S ble ansatt. SKAUs redegjørelse sier videre at det ikke fantes økonomisk grunnlag for den stillingsutvidel-

sen det ville innebære å forlenge Nina J. Is vikariat til sommeren. Redegjørelsen sier også at saka har ei politisk side, og at parti-ledelsen og redaksjonsledelsen må stå fritt til å vurdere hvilke sider ved avisa som skal styrkes ved nyansettelser.

Flertallet i partiavdelinga vil presisere at ansettelsesstriden "ikke gjaldt Finn S., men måten Nina J. ble skvisa på. Den viktigste feilen ved partiets redegjørelse er at den underslår at beslutninga om ikke å la Nina J. fortsette i redaksjonen i hovedsak var politisk begrunna, mens de økonomiske argumentene kommer i annen rekke. Ledelsen ønsket ikke at hun ved å få forlenget sitt vikariat seinere skulle få første rett til ansettelse i avisa. Nina J. er ikke partimedlem, men har arbeidet lojalt og sjølloppofrende for avisas politiske linje, og er en svært dyktig og allsidig journalist".

Mindretallet i partiavdelinga mener at SKAUs redegjørelse "tenderer til å skjønne enighet når det gjaldt styrking av redaksjonsledelsen. I realiteten gjaldt avstemninga om KK skulle prioritere mellom en ny stilling som redaksjonssekretær (med Finn S. som kjent kandidat til jobben) og en ansettelse av allround-journalisten Nina J. Et knapt flertall i partiavdelinga ønsket det siste. Etter at SKAU støttet mindretallets syn og redaksjonssekretærstillinga ble utlyst, kom aksjonen for en ekstraordinær ansettelse av Nina J.

for første halvår 1985. Mindretallet har forøvrig aldri brakt Nina J. s journalistiske og politiske kvaliteter inn som noe argument for vår holdning i denne prioriteringsdebatten".

4) Flertallet i partiavdelinga er uenig i eksklusjonene av de tre, og støtter anken som er sendt partiets sentralkomite. Mindretallet støtter SKAUs disiplinærvedtak.

5) De som deltok i aksjonen har erkjent sitt vedtektsbrudd og gjort sjølkritikk for dette. Men, de mener aksjonen må ses som et klimaks på lengre tids oppsamla misnøye. De håper videre at det arbeidet som er begynt for å løse motsigelsene i avisa og mellom avisa og partiet, vil føre til snarlige forbedringer, til beste for avisa og partiet.

6) Verken SKAU, flertallet eller mindretallet i redaksjonen, ønsker en svær partidiskusjon eller partikamp om denne saka. Vi oppfordrer alle partimedlemmer til å slåss mot ryktemakeri i denne forbindelsen. Derimot ønsker alle parter at partiet skal diskutere de politiske linjene avisa skal drives etter, og vil bidra til å få igang en slik debatt. Vi oppfordrer også partimedlemmene til økt innsats i abonnementsverving og spredning av avisa.

For SKAU: Kjersti E.

For flertallet i redaksjonsavd:

Roald H

For mindretallet i red. avdelinga:

Paul B.

KAMPANJA MOT KLASSEKAMPEN

Kjersti E:

Det er mye å lære av det som har skjedd med Klassekampen de siste månedene. Først og fremst om avisas betydning. Den fine innspurtten i ei ellers nokså treig KK-vinterkampanje tyder på at lærdommen er notert. Men, det skader ikke å si noen ord om dem likevel.

Alle er vi glade i avisa og stolte av den. Men, vi har også en tendens til å se på avisa som en selvfølge, og en kilde til stadig mas om løssalg, abonnementsverving, innsamlinger og kampanjer. Det er ikke lenger siden enn i 1980 at det var en stor politisk kamp i Oslo-partiet om avisas eksistens. På et tidspunkt var det flertall i Oslo DS for at dagsavisa skulle nedlegges, for den tok for mye tid og krefter. I dag kan vi prise oss lykkelige over at fienden ikke fikk snusen i den kampen, eller klarte å utnytte den.

Vi har vært vant til å tenke som om alle trussler mot avisa kommer fra oss sjøl; økonomikrise, dårlige KK-kampanjer. Men det er sjølsagt ikke likegyldig for borgerskapet i alle avskygninger, for sosialdemokratiet og for revisjonistene om Klassekampen kommer ut eller ikke. De skjønner betydninga av avisa, minst like godt som vi sjøl gjør. Og vi kan ikke vente at de vil holde seg like elskverdige i bakgrunnen en gang til, som de gjorde i 1980.

I vintre har Ny Tid og Arbeiderbladet gått i spisen for en mediakampanje mot KK. De har prøvd å utnytte både aksjonen i redaksjonen og Oslo Grafiskes utfall mot Duplo til siste trevl. For

de veit sjølsagt at det å utgi ei revolusjonær dagsavis i dagens Norge koster entusiasme, pågangsmot, slit og penger. Den kampanja vi har sett i vinter, har vært et forsøk på å ramme avisa både politisk og praktisk. På det politiske planet har det vært et forsøk på å framstille Klassekampen og Duplo (som i pressa er blitt kalt en "AKP-bedrift", mens den i virkeligheten er sjølstemndig) som bedrifter der AKP(m-l) bryter alle prinsipper vi slåss for overalt ellers. Hensikten med dette er å undergrave partiets troverdighet. På det praktiske planet har det vært et forsøk på å ramme avisa økonomisk, ved å framstille det som noe skummelt og tariffstridig at endel ansatte ved Duplo frivillig går på lav lønn for å subsidiere trykkinga av Klassekampen.

Hvordan ser vi sjøl på dette? Vi har alltid støtta alle streiker og aksjoner som har retta seg mot borgerskapets profitt. Men avisa Klassekampen er ikke oppretta for at noen skal profitere på den. Avisas Klassekampen er oppretta for å spre revolusjonær og kommunistisk agitasjon og propaganda, for å støtte alle undertrykte som slåss og avsløre borgerskapet og kapitalismen. Den er oppretta, og blir opprettholdt, på grunnlag av store bidrag, økonomisk og arbeidsmessig fra mange, mange medlemmer og sympatisører av ml-bevegelsen. Klassekampen er ingen vanlig bedrift. I den grad avisa går med overskudd, blir den brukt til å styrke avisa sjøl, og dermed partiets mulighet til å drive propaganda- og agitasjonsarbeid. Det ville ikke vært spesielt progressivt å drive offensiv faglig kamp for høyere lønninger etc i

avisa. Tvert imot ville det være en trussel mot avisas eksistens, og det ville være å legge større økonomiske byrder på parytiet. Dette tror jeg de fleste som jobber i avisa er enige om, enten de deltok i aksjonen før jul eller ikke (en aksjon som forøvrig **ikke** dreide seg om lønnskrav, men om å få forlenga et vikariat). Likevel er det viktig å slå dette fast, fordi Arbeiderbladets, Ny Tid og resten av pressa prøver å framstille det som om faglig kamp i Klassekampen er omtrent det samme som faglig kamp i Norsk hydro eller på Polet. La oss ta en parallell: Tenk om de ansatte på partikontoret begynte å drive faglig kamp og forlange at partiet skulle betale dem høyere lønninger. Det ville ikke vært progressivt, men et djupt reaksjonært forsøk på å sko seg på partimedlemmenes bekostning. Vi har en tradisjon i AKP(m-l) som vi er stolte av, og det er at vi ikke betaler høye lønninger til folk som er ansatte i partiet. Slik skal vi ha det av to grunner: Vi ønsker ikke at folk skal ha personlige fordeler av å være ansatt i partiet, og vi ønsker ikke at de pengene som medlemmene bidrar med, skal gå til høye lønninger til de ansatte, men brukes til å øke partiets politiske slagkraft.

Dette resonementet gjelder sjølsagt også ansatte i partiavisa Klassekampen. Journalistene i Klassekampen er **ikke** "underbetalt". Men, de har ikke sånne lønninger som journalister har i de store avisene. Vi syns det er en styrke for avisa og for partiet at Klassekampen har en journaliststab som er i avisa på grunn av politisk overbevisning, og ikke fordi det er så jævla fett der. Journalister som måtte "kjøpes" med høye lønninger ville ikke avisa og partiet være tjent med. Vi synes også det er en styrke at endel av de ansatte på

Duplo frivillig avstår fra endel av lønna for å subsidere trykkeprisen på avisa, fordi det vitner om politisk styrke og bevissthet.

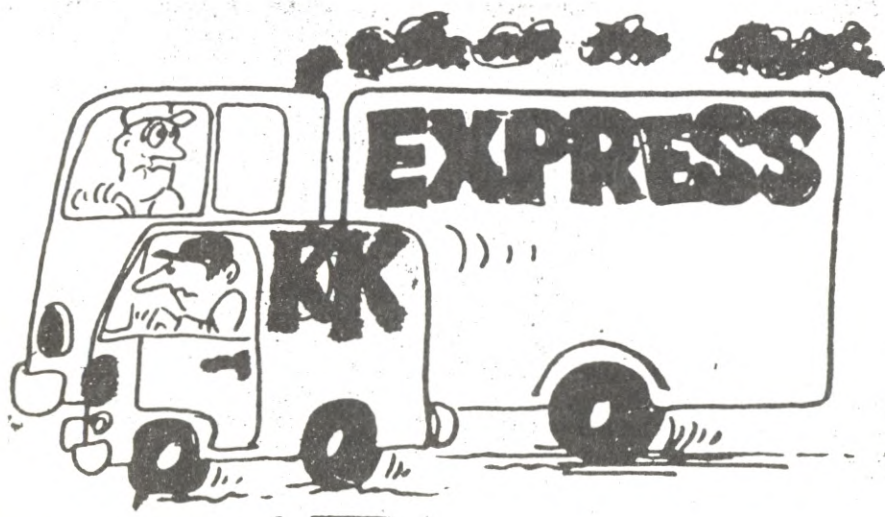
Det er ikke slik som pressa hevder, at AKP(m-l) bryter mot alle prinsipper vi ellers står for på dette området. Tvert imot. Vi **praktiserer** helt sentrale prinsipper, som vi også vil slåss for under sosialismen: At partyimedlemmer ikke skal ha privilegier, at partimedlemmer med verv i stat og parti skal ha gjennomsnittlig industriarbeiderlønn, og ikke mer. Vi har nok av eksempler, både fra sosialistiske land og fra borgerlige arbeiderpartier i de kapitalistiske landa, på hva det fører til når det **lønner** seg å ha verv i partiet. Slik vil vi ikke ha det. Vi stiller strenge krav om disiplin, innsatsvilje og økonomisk nøysomhet til dem som er ansatt i partiet. Dette gjør vi for å beskytte oss mot framveksten av et arbeideraristokrati innen egne rekker. Når Arbeiderbladet forsøker å slå politisk mynt på dette, lyder det dobbelt hult:

DNA er et parti som konsekvent preker moderasjon for vanlige folk for å beskytte borgerskapets profitt, og går mot, eller stiller seg ytterst lunkent, til alle streiker som retter seg mot **profitten**. desuten har de innafor egne rekker og i fagbevegelsen ala opp en stamme av privilegerte pamper som lever et helt annet liv enn folk flest.

Vi må regne med nye angrep på avisa i tida som kommer, nye forsøk på å ramme avisa både politisk og praktisk. Det vi har opplevd denne vinteren, er kanskje bare en mild bris. Derfor er det viktig at vi diskuterer de **linjene** avisa drives etter, slik at vi kan slå angrepene samla tilbake, når de måtte komme. Dette gjelder både den redaksjonelle linja og de prinsippene jeg har streka opp ovenfor.

Vi trenger, og vil gjerne ha, en politisk diskusjon i partiet om de linjene avisa drives etter. Men vi vil ikke legge opp til en svær diskusjon i hele partiet om de konkrete motsigelsene i Klassekampen. Noen kamerater har kritisert oss for ikke å ha gått offentlig ut med informasjon om aksjonen før jul, like etter at den hadde funnet sted. Til det er å si at det er enighet mellom SKAU og de som aksjonerte om ikke å gå offentlig ut med saka, og vi mener det var riktig å holde oss til det, sjøl om vi måtte regne med at saka før eller seinere kom ut. etter jul har vi i partiledelsen jobba mye med å forsøke å løse motsigelsene og problemene i Klassekampen, og det vil vi fortsette med.

Vi har hatt en rekke møter for å diskutere særegne problemer, vi er i ferd med å utforme nye retningslinjer for partiansatte, og vi har sendt ut et spørreskjema til alle i redaksjonen for å få konkretisert gode og dårlige sider ved måten avisa blir leda på, og for å få forslag til endringer og forbedringer. Å gå inn på, og løse de konkrete motsigelsene i avisa vil ta tid, og det må gjøres **på stedet**. Men, de politiske hovedlinjene må det være opp til hele partiet å fastlegge. I dette nr. av TF trykker vi f.esk. et innlegg om avisas kvinnepolitiske profil. Vi ønsker flere innlegg om avisas redaksjonelle linje, og vi vil gjerne ha reaksjoenr på innholdet i denne artikkelen

MELDING OM INNLEGG

De tre ekskluderte i KK er blitt bedt om å lage en redegørelse. Den kom desverre for seint til å komme

med i dette nr. av TF. Den vil derfor bli trykt i juni-TF.

KVINNEPOLITISKE UTFORD- RINGER FOR KLASSEKAMPEN

DETTE ER EN INNLEDNING SOM SIRI J. J. FRA KVINNEUTVALGET I PARTIET HOLDT PÅ ET MØTE MED DE KVINNELIGE JOURNALISTENE I KK, REDAKTØREN OG POLITISK NESTLEDER. TEMA: HVORDAN STYRKE KVINNESTOFFET I AVISA ? VI HÅPER DETTE KAN BIDRA TIL EN DISKUSJON SOM MANGE VIL DELTA I.

Her følger noen synspunkter og ønsker for kvinnestoffet i KK. Mange viktige saker blir ikke berørt, f.eks. utenriksstoff, kulturstoff o.a. Hensikten er å starte en diskusjon om kvinnepolitiske mål for avisa.

For å ha et bedre utgangspunkt, har jeg gått gjennom KK for tre uker (9.febr.-2.mars) og merket meg kvinnestoffet/stoff med kvinneperspektiv. Gjennomgangen viste at KKs bevisste prioritering av stoff om kvinner og arbeid slår gjennom. Hovedtyngda av kvinnestoffet lå der-med bl.a et par bra torsdagsnummer. Forøvrig var det oppslag om familiemeldinga, 8.mars (få i forhold til tidspunktet), porno og "hallik-debatten", om kvinner i Kenya og Spania ,en spisskommentar mot Nina Karin Monsen og et oppslag om å være kvinne i kommune-styret i Odda. Det var fire aviser totalt uten kvinnestoff, hvorav en lørdag. Det var to forsideoppslag med kvinnestoff og flere små.

1 KVINNER OG ARBEID

KK har mye bra stoff om vanlige daamer i vanlige jobber, f.eks. serien om kvinnearbeidsplasser. KK er med på å synliggjøre at kvinner er tillitsvalgte og driver "vanlig"

fagforeningsarbeid, bl.a. gjennom kantinepraten. Dekninga av Hilleslandsaka i høst var svært bra. Kvarters-streika i Handel og Kontor fikk forsideoppslag med overskrift "Streikekvarteret" -utmerka. Det formidler en oppfatning av denne streika som like viktig som tilsvarende proteststreiker i Jern og Metall. Fortsett med alt dette! Noen videre ønsker:

- Teknologiserien har hatt en artikkel om kvinner og data. Dette er viktig å følge opp med egen serie. Her har avisa mulighet til å ligge foran og legge premisser for videre debatt.

- Synliggjøring av kvinnelige innvandrere i jobb.

- Mer oppfølging av sakene .F.eks. var oppslaget om hjemmehjelpene bra, men da de hadde landsomfattende konferanse like etter ,for å utvikle faglige krav, ble den dekket med en NTB-melding. Tilsvarende et oppslag om rengjøringshjelpene i Bergen.

En manglende oppfølging av slike kvinner- og arbeid-saker henger også sammen med at **partiet** i mindre grad driver arbeid på dette området. Dette er derfor også en utfordring til hele partiet, spesielt til Faglig Utvalg på alle plan.

Arbeidstid/åpningstid er viktigste enkeltsak nå. KK; avisa til den virkelige kvinneopposisjonen i fagbevegelsen.

KK har skrevet mye om 6-timersdagen og om åpningstider. Men,avisa har i liten grad **drevet** spørsmålet den siste tida,og i liten grad knyttet åpningstidsspørsmålet og 6-timerdagen sammen. Samtidig er 6-timersda-

gen et hovedspørsmål i fagbevegelsen nå, med stor uenighet innad i DNA og LO, med brei kvinneopposisjon og framgang for vår linje (jfr. SV-landsmøtet, vedtak i Oslo Samorg osv).

KK må stille seg oppgava med å bli avisa til den virkelige kvinneopposisjonen i fagbevegelsen - slik den i stor grad er avisa til opposisjonen forøvrig. Arbeiderbladet prøver å bygge seg opp til å være ei slik avis på kvinnespørsmålet -men innretter seg mest på kvinner med toppverv. Forutsetninga for å bli ei slik avis er idag nettopp å gi arbeidstidsspørsmålet en brei plass, som kvinnestoff, og minst like mye som faglig stoff. Og å skrive om det som skjer i det faglige kvinnearbeidet, om kvinnekvoter, og om kvinneopprør i stort og smått på **grunnet** i fagbevegelsen.

Kvinneperspektiv i det tunge faglige stoffet

Arbeidstidsstoff hører hjemme her. 3-ukersperiodemn hadde en tradisjonell tariffartikkel uten kvinner. Stoff om tariffspørsmål, omstilling, industripolitikk og arbeidsløshet er et viktig kampområde for å styrke kvinneperspektivet. Arbeidsløshetstallene for kvinner stiger, og har gjort det gjennom flere statistikker. Hva ligger bak disse tall?

Kampen mot nedskjæringene i kommunene

Dette er både et spørsmål om kvinners arbeidsplasser, arbeidsforhold og økt privat omsorg. Det er en utfordring både for partiet og for avisa i større grad å drive dette som kvinnekamp, og knyttet sammen med diskusjonen om å tømme familien for oppgaver-styrke kvinners stilling.

En mulig vinkel kan være systematisk å vise hvor billig

helse-sosialsektoren er, i steden for dyr, ved å sammenligne med hva det ville koste om samfunnet **ikke** baserte seg på kvinneundertrykking !(F.eks. eldreomsorg, barnehager, arbeidsløshetsstrygd til alle arbeidsløse, høyere pensjon til alle de kvinnelige minstepensjonistene som ville ha opptjent tillegg gspoeng)

2. KK SOM KVINNEBEVEGELSENS AVIS

Kvinnebevegelsen-først og fremst den radikale delen som i dag er på offensiven-har ingen avis, og KK har ingen virkelige konkurrenter. Arbeiderbladet vil gjerne prøve, men er for partitro. KK har såpvidt jeg veit bra prestisje, og et godt utgangspunkt for en offensiv.

Noen momenter:

-En offensiv for viktig kvinneteoritisk debatt, presentasjon av viktig forskning osv. Her spiller KK en viktig rolle idag i kampen for diskusjonben om porno-prostitusjon, men det trengs mer allsidighet. Eksempler er diskusjonben om inseminasjon og sædgivers anonymitet, om verneplikt for kvinner, om lengden på svangerskapspermisjon osv. Dette kan bla. gjøres gjennom kronikker, og det betyr at vi som jobber med kvinnearbeid må ta ansvar for sjøl å skrive og få andre til å skrive, før saker er gjennomdiskutert.

Brei dekning av hva som skjer av aksjoner, konferanser o.l.

drei plass for Kvinnefronten, den **sterkeste** krafta i kvinnebevegelsen, med politisk innflytelse langt, langt utover egen organisasjon.

Mer stoff som kritiserer kvinnesyn, kvinneundertrykking i det daglige samfunnsliv. Som f.eks. intervjuet med Sigrun Ir : om hvordan det er å være kvinne i kommunestyret. Som kritikk av TV, media osv sett med kvinneyne.

Forøvrig kommer det relativt få eksempler på kvinneundertrykking til "På Teppet". Herved en utfordring til alle leserne!

Skarp kvinnepolitisk profil mot sosialdemokratiet - for sosialismen

Kvinnepolitikk er et viktig område for polemikk mot sosialdemokratiet, både allment og nå foran valget. AP bruker en mer radikal kvinnebevegelse med andre krav enn partiet til å fiske stemmer. Også i denne sammenhengen er arbeidstidspolitikken og familiemeldinga sentrale. Viktig å avsløre dobbeltspillet: vise at

DNA-ledelsens økonomiske politikk gjør kvinnebevegelsens hovedkrav umulige. Dette gir oss et godt utgangspunkt for å vise at sosialisme er nødvendig for kvinnefrigjøring.

Jeg har ikke tellt opp portretter, "ærlig talt" og "vi bare spør". Mitt inntrekk er at redaksjonen tenker med hensyn til kjønn, og prøver å motvirke den spontane tendensen som alltid vil virke i retning av menn.

Vi i kvinneutvalget har ikke fulgt opp et løfte med å lage en liste over aktuelle kvinnelige portrettobjekter, og å jobbe for å få kvinner til å skrive til "ærlig talt".

Det er nødvendig at redaksjonen sjøl fører statistikk over f.eks. disse tre spaltene, slik at det er mulig å følge utviklingen over tid.

".. AV DE VIKTIGSTE OPPGAVENE VÅRE"

T.S.

(Som en utfordring til alle partilag, bringer vi her et innlegg om KK-arbeidets plass i partiarbeidet, fra et lag i Oslo):

HOVEDPOENGET VÅRT ER FØLGENDE:

Jevnt salg av Klassekampen er en av de aller viktigste oppgavene til ei partiavdeling i Norge idag.

Det er ulike meninger om innholdet i avisa, blant partimedlemmer og ikke minst i KK-redaksjonen- men det hjelper fint lite å diskutere kultursidene eller manglende faglig innretning, eller hva som helst

annet, dersom vi ikke har skjønt at Klassekampen på tross av minst 30% feil er den eneste kommunistiske dagsavisa- at utbredelsen av avisa er helt avgjørende for partiets eksistens- og oppslutninga om politikken vår.

FØLGENDE OPPSKRIFT ANBEFALES:

Jevnt salg med bruk av små ressurser

Enda en KK-kampanje! Igjen ut på gata i timesvis flere lørdager i trekk, med aviser og verveblokker! Og det nå som vi såvidt har lagt bak oss den forrige kampanjen! Det får være grenser for mye en skal ofre for denne avisa!

Jeg hører en del av disse heller mindre entusiastiske kommentarene, nå som vi skal igang igjen. Tallen over siste års løssalg her i Oslo viser at det egentlig er svært få selgere, og enda færre har det blitt i det siste.

Jevnt salg

Jeg akter ikke å lansere dyptpløyende forklaringsmodeller for å forsøke å finne fram til årsakene til dette sørgelige faktum

Jeg mener likevel å ha ett poeng, slett ikke noe Colombi-egg, men et alminnelig, fornuftig poeng.

Vi er en handfull mennesker som selger KK i Oslo sentrum. Vi har drevet med dette i 4-5 år. På den tida har vi økt det årlige salget fra ca 400 til over 1000 eks I 1984 dro vi inn 22 abonnenter (omregnet på dagsavis). De tre første månedene i år har vi vervet 18 abonnenter-antageligvis først og fremst fordi vi spør alle som kjøper avisa om de vil abonnere.

Imponerende ? Superselger? Sånne prektige typer som ofrer all sin tid og sitt privatliv for saken med stor S ? Jeg syns jeg hører innvendigene. Jeg reagerer nettopp på den måten sjøl, når jeg leser intervjuer i Klassekampen med drevne aktivister som "i løpet av noen ganske få formiddagstimer" samler inn ørtten tusen kroner eller fikk 346 undertskrifter, og dette framstilles som noe som alle kan gjøre like lett. Sånne intervjuer virker ikke på meg-det vil si de virker ofte negativt. Det er heller ikke denne klassen vi deltar i. Vi er ganske enkelt ikke superselgere. Enkelte lørdager kan det holde hardt å selge 7-8 aviser. Det kan gå uker uten en ny abonnent. "Hemmeligheten" ligger ikke der, men simpelthen i at vi er på gata de aller fleste lørdager i året (En-

hver kan regne seg til at f.eks et gjennomsnitt på 10 aviser solgt 45 uker i året, gir 450 i alt. Det er desverre ikke så forferdelig mange som selger såpass).

Mye tid og ork ?

Neste innvending blir rimeligvis denne ? Javel, men hvem har tid og ork til å bruke flere timer praktisk talt hver eneste lørdag året rundt ? Svaret er naturligvis at det har de aller færreste, og ihverfall ikke vi.

Vi har organisert det slik at vi fordeler lørdagene mellom oss (To av oss er kommisjonærer). Vi er som regel to eller tre på gata, unntaksvis tre. Vi selger fra en til to timer alt etter som vi har tid og ork. Det bestemmer den enkelte sjøl. Går salget elendig og kulda er for ille, er det ingen vits i å stå og pine seg. Slikt "heltemot" ødelegger lysten, og lystbetont må det være, skal en holde det gående.

Summa, summarum: Gjennomsnittelig en -en og en halv time hver annen eller tredje uke, som en innlagt øvelse i lørdagshandelen. Det er ikke mye. Det krever ikke hengivne helter. Det krever et minimum av organisasjon og faste avtaler, og at du tross alt ofrer en del tid. Med dette enkle opplegget har vi solgt en del tusen aviser de siste årene. Vi akter å fortsette med det. Vi er ikke utslitte. Vi er ikke helter. Vi er travle mennesker som har masse annet å gjøre, ikke minst på en lørdags formiddag. Men, det går bra, fordi det koster såpass lite og fordi vi liker det. Til tider er det likeframt morsomt.

DET JEVNE SALGET AVGJØRENDE
BRUK KAMPANJENE TIL Å STARTE OPP
MED DET JEVNE SALGET !

Jeg tror at det eneste som kan redde løssalget, og dermed avisa,

er at langt flere gjør som oss. Til gjengjeld tar vi forholdsvis lett på kampanjene. Vi bestiller ekstra aviser en el. to ganger, men kjører ellers vårt vanlige løp. Kampanjene konsentrer vi innsatsen rundt å skaffe abonnenter, og vi har faste målsettinger for hver kampanje. Noen få lørdager hver vinter og høst har vi konkurrenter fra andre KK-selgere i sentrum, nemlig under disse kampanjene. Resten av året står vi for oss sjøl. Det siste er ikke noe vi ønsker. Vår erfaring

viser at jo flere KK-selgere det er på byen, jo lettere er det å selge avisa. Dobbelt så mange KK-aktivister betyr dobbelt så mange abonnenter og dobbelt så mange lesere. Markedet er langt fra metta!

Derfor folkens. Ikke blås dere opp, og tøm dere helt på noen kortvarige kampanjelørdager, for deretter å gå i dvale til neste gang. Bruk kampanjene til å starte med jevnt salg, gjerne i det små.

DEBATT:

NORDLA NDSBANEN

Lagsleder jernbanelag

Vi oppfatter partiprogrammet om den demokratiske sentralismen slik at ledende organer har plikt til å forsvare partiprogrammene utad.

I vårt partiprogram står:
"..ei kraftig omlegging i form av jernbaneutbygging både til Nord-Norge og ..."

På RV-landsmøtet stemte Kjersti Er i og tydeligvis mange parti-medlemmer med henne for et vedtak som står direkte i motstrid til dette.

For vår partiavdeling er dette vedtektsbruddet et alvorlig tilbake-slag. Jernbanemeldinga har vært en politisk hovedsak for oss. Kampen for Nordnorgebanen er sentral og

har vært en hovedstolpe i vårt samferdselpolitiske arbeid de siste åra. Bl.a. vedlagte RV-uttalelse, som har gått til samtlige organisa-sjonsledd i Norsk Jernbaneforbund og Norsk Lokomotivmannsfoirbund. En hovedsak i valgkampopplegget var også å kle av APs svik mot løftene sine om Nordnorgebanen.

Vi har i innlegg til KK begrunna hvorfor vi mener RV-vedtaket var feil. Den diskusjonen tar vi gjerne og hilser den velkommen.

Men, vi godtar ikke å få presentert linjeskifte i Dagsrevyen om saker som internt ikke engang er varsla. Det er, etter vår oppfatning en sosialdemokratisk arbeidsform, når ledende organer napper grunnen vekk under føttene på grunnorganisasjon er på dette viset.

Vi ber SK om svar på følgende:

- Er partiprogrammene forpliktende ?
- Er RV-vedtaket i strid med

partiprogrammet ?

-Hvis ja- hvilke tiltak vil bli tatt imot denne typen vedtektsbrudd?

-Vil det bli tatt tiltak for at partimedlemmene skal følge partiprogrammet om Nornorgebanen(inntil det

eventuelt blir forandret)? I tilfelle hvilke ?

Til orientering har partikontoret flere ganger blitt orientert om vårt arbeid med jernbanemeldingene og Nordnorgebanen

NORDLANDSBANE N m.m.

Lokallag i Jern og Metall

1) Vi stiller oss uforstående til vedtaket som ble fatta på RV-landsmøtet om nei til forlengelse av Nordlansbanen. Dette forslaget har etter det vi kjenner til ikke vært lansert hverken i partiet eller RV på forhånd, og virker umotivert og dårlig begrunna.

At slike muligheter til politiske "Hallingkast" er tilstede, setter et stort spørsmålstegn ved hvordan RV-LM fungerer i forberedelsene og gjennomføring.

Et slikt vedtak latterliggjør partiet-RV og vitner om et vaklete og ugjennomtenkt forhold både til samene og befolninga nordpå forøvrig. Ledelsen av partifraksjonen må ha svikta helt under møtet, eller så har ledelsen bruddt med partiets politikk på et viktig område.

Vi oppfordrer partiledelsen til å treffe tiltak for å hindre at lignende gjentar seg. Vi ønsker også at det blir redegjort for saken i internbladene.

Vi ønsker videre vedtaket omgjort ved første mulighet.

2) Vi tar avstand fra anti-pornoaksjoner av typen "gjenlimte-kioskdører i Narvesen". Vi mener at partiledelsen ikke hverken direkte

eller inndirekte skal støtte slike aksjoner som i konsekvens blir retta mot kioskekspediterer og vanlige fagorganidserte.

3) Vi vil markere støtte til partiledelsens handlemåte i forbindelse med "streiken" i KK den 21-des.84, ut fra den foreliggende informasjonen.

Vi mener redegjørelsen viser at SK ikke har følt problemene i avisa på pulsen, og derfor ikke vært istand til å løse de motsigelsene som lenge har opparbeida seg.

Vi ønsker en tett oppfølging av avisa fra SK, og vi ønsker jevnlig orientering til medlemmene om motsigelsene i dette arbeidet. Hele partiet og avisas venner må mobiliseres politisk i forsvar for avisa. Korrigering og oppfølging av redaksjonen må ikke føre til tilbakeslag for den fine utviklinga avisa har hatt de siste åra, ved at den bla. henvender seg til et bredere publikum.

Partifunksjonærers muligheter til "streik" må diskuteres.

Generelt mener vi at partifunksjonærer ikke skal ha streikerett. Partifunksjonærer har andre veier å gå for å bli hørt, f.eks. gjennom å mobilisere partiet.

Bare i de tilfeller hvor lønns- og arbeidsvilkår blir vesentlig forver

ra i forhold til ansettelsesvilkåra og metoden med henvendelser til partiledelsen og eller partiet som

helhet ikke fører fram til en avklaring, vil det være aktuelt å godta aksjonsformer-streik.

SVAR OM NORDLANDSBANE N

Kjersti f

Lagsleder i jernbanelag stiller endel spørsmål rundt behandlingen av RVs standpunkt til Nord-Norgebanen på RVs landsmøte, og partimedlemmenes, bl.a. min, handlemåte der. Som jeg har redgjort for i Klassekampen, prøvde redaksjonskomiteen, der bl.a. jeg satt, å få saka utsatt. Dette gjorde vi nett opp fordi den hadde vært lite diskutert på forhånd, og motsetninga mellom forlenging av Nord-Norgebanen og samenes rettigheter kom plutselig på mange. Utsettelsesforslaget falt. Etter det stemte jeg for det forslaget som ble vedtatt, fordi jeg mente at det var mest politisk riktig.

Lagsleder i jernbanelag spør om partiprogrammene er forpliktende. Ja, det er de sjølsagt. Men, da vi vedtok Arbeidsprogrammet, som tar opp en masse detaljerte og dels tidsbestemte saker, var vi sjølsagt klar over at dette kunne skape problemer. Derfor ble det også vedtatt ei innledning der det heter: "Fordi programmet er konkret og tidsbestemt, vil også noen paroler bli uaktuelle, mens det også kan vise seg gjennom praksis at noen paroler er upresise eller uriktige. Programmet vil derfor måtte være under forandring ettersom både partiet og massebevegelsen utvikler seg og vinner nye erfaringer"

Etter mitt syn er vi nå kommet i en sånn situasjon, der parola om forlenging av Nord-Norgebanen, slik

den står i Arbeidsprogrammet, har vist seg å være uriktig. Det har også vist seg at denne parola er i strid med et annet viktig kapittel i Arbeidsprogrammet, nemlig kapitlet om samenes rettigheter. I tillegg til en prinsipiell støtte til samenes nasjonale sjølråderett, inneholder også Arbeidsprogrammet følgende konkrete paroler:

-Stopp rasinga av de samiske områdene- samisk vetorett mot naturinngrep i de samiske kjerneområdene.

-Ingen større naturinngrep i de samiske områdene inntil videre, dvs. inntil det er skjedd en avklaring av de samiske rettigheter. De samiske rettigheter skal avklares av et offentlig utvalg hvor de samiske organisasjonene skal godkjenne utvalgets sammensetning og forslag.

-Ingen innskrenkning av reindrifta. Den planlagte nedbygginga av nærinnga er uakseptabel. Reindriftssamene må sikres økonomisk gjennom rein driftsavtalen og nytildeling av areal til reindrift.

Slik saka sto, ville det å stemme for forlenging av Nord-Norgebanen betydd å bryte mot Arbeidsprogrammet på disse punktene. Det ville etter mitt syn vært atskillig verre.

Jeg er sjølsagt ikke for at hvem som helst skal kunne sette seg ut over Arbeidsprogrammet eller andre programmer etter eget forgodtbefinnende. Det er SK som må fatte vedtak om endringer i Arbeids

programmet. Men, jeg kan vanskelig se at jeg eller andre partimedlemmer kan anklages for vedtektsbrudd på RVs landsmøte, fordi vi stemte i tråd med hovedprinsippet og de

konkrete krava i Arbeidsprogrammets kapitel om samenes rettigheter, og dermed måtte bryte mot ett konkret punkt i kapitlet om samferdsel.

VAZELINA BILOPPHOGGERS ELLER VØMMOL SPELEMANNSLAG ?

Kit C:

Det raser flere debatter i partiet. Mange av dem er viktige. Noen av dem handler om klassesammenheng, faglig politikk og skoleing av arbeidere.

Jeg har reist en debatt (den har også vært starta tidligere, ser jeg) om hvem som har og skal ha kulturen og hegemoniet i AKP.

Med to og to måneders mellomrom har det dryppet inn noen skriftlige innlegg, og det er ikke så værre. Diskusjonen går så smått på folemunne også - ihvertfall innad.

Det må den fortsette med, og DU må gjerne delta. For:

Under sosialismen kommer vi til å ha den samme arbeiderklassen som vi har idag. Liker du den? Føler du deg hjemme blant arbeids-

folk? Det er **deres** interesser vi skal jobbe for. Det er **de** som skal dominere samfunnet. Og det er **du**, som partimedlem som blir dørmatta deres, som de skal tørke skoene sine på. Du trodde kanskje sosialismen skulle bli **ditt** drømmesamfunn, men der tok du feil.

Vi må innse det først som sist; blir det våre - de bevisstes - interesser som får rå, så har sosialismen slått feil. Det er arbeiderklassens - de bevisstløses - liv som skal opp og frem.

Rett nok: sosialismen **skal** være sånn at kjærlighet, følelser, tanker - KUNST - florerer uhemmet. Et sosialistisk Norge **må** umiddelbart ta seg råd til å la arbeiderklassen LEVE. Den norske arbeiderklassen skal endelig bli FRI! (Ikke bare du og ditt parti).

Men det vil ta to hundre år (regnet fra dagen sosialistregjeringa ikke trenger å devaluere den

norske kroneverdien) før arbeiderklassen har en like dominerende, altomfattende og tradisjonell kultur som det borgerskapet har i dag. To hundre år før arbeiderklassen kommer til å engasjere seg like mye i følelser og personlighetsutvikling som det småborgerborgerskapet gjør i dag. Til det, må vi leve med den norske arbeiderklassen som den er idag.

Tør du det?

Eller vil du skånes for den? For det er sånn, at partiet sin innstilling avgjør om arbeidsfolk skal nynne med Vømmøl Spelemannslag eller Vazelina Bilopphøggers. Begge appellerer. Begge har musikk som egger, som gjør det mulig å drømme seg bort, overleve i en umulig verden. Men Vømmøl gir en annen selvtillit, - og en annen drøm.

... vil du jobbe
for arbeiderklassen
som den er ...

Jeg har lyst til å sitere det
jeg syns er best sagt i innleggene
i medlemsbladene til nå:

John Mr (FFP, august - TF,

oktober):

"... tross aktivt politisk arbeid
på industriarbeidsplassen ligger
partiforankringa på den andre sida
av klasseskillet".

"... jeg vil ikke undervurdere
arbeiderklassen med å si at de lar
seg skremme av denne stilen. De
fatter bare ikke interesse".

"... Jeg synes mye av dette er
snobberi".

... eller må du
ha den slik du
er selv ...

Ola N. (FFP, oktober - TF, desember):

"... Jeg savner også det sosial-
(istisk)e samhörighet og hverdags-
kulturen dette medfører".

"... Jeg føler igrunnen av og til
at jeg kunne være litt mindre led-
ende".

Tora (FFP, desember):

"... Orda brukes på en måte som gjør at de er umulig å skjønne og ta stilling til"

"... Språket er en måte å undertrykke arbeiderklassen på".

"... blir "tvunget" til å bruke ord og bilder jeg ikke er fortrolig med. Får følelsen av å være dum, altfor konkret og jordnær, og blir ikke hørt på".

Trønder-Tor (TF, februar):

"... vi må se til høyre og venstre -OK, men det er ikke så dumt å se rett fram heller".

"... si alltid det du mener og føler rett ut. Slå hardt ned på det du syns er galt, sjøl om du føler deg dum og utafør".

"... Ta på deg verv i avdelinga di og gjør ting på den måten DU mener er best. Vis hvordan det kan gjøres. Sørg for å skaffe deg kunnskaper".

I tillegg har jeg et eller annet sted lest at Jorunn Gu

... mener at arbeidsfolk i partiet naturlig må gjøre opprør på samme måten som kvinnfolka har gjort det. Det må vi!

Men det avhenger av at vi får flere ting på bordet, flere synspunkter å jobbe med. At ikke diskusjonen og kampen **også denne gangen** detter sammen av maktesløshet. DU må delta, du må få ned på papiret det du mener. Er det vanskelig med "de store analysers artikkel", så ta for deg **en** sak, og beskriv den, gjerne kort, gjerne bare som en påstand. Noe som er sagt før, som du er enig eller uenig i. Eller noe som ikke er sagt før, - si det som du mener er riktig. Stol på din egen oppfatning! Sitter du på det du mener dør debatten! Før det kan bli noe snakk om opprør, må vi få klarhet i at her er det mange som mener noe av det samme. Som er villig til å reise **kamp** for synet sitt, - gjøre en innsats.

OK?

KK OG ARBEIDER- KLASSENS KULTUR

Steppeulven.

I ca 1 år skreiv jeg småstykker til Klassekampen under signaturen Steppeulven. For et år siden gikk jeg til skrivestreik, etter en konflikt med redaksjonen.

Etter litt småirritasjon, fikk jeg først en artikkel sniksensurert: Et avsnitt var tatt ut, resten ble trykt i mitt navn. Dette skjedde uten at leserne eller jeg ble advart. Avsnittet som ble sensurert omhandla en kort "frustrasjon" over avisas behandling av arbeiderkorrespondanse. Jeg skreiv så et krasst leserbrev som omhandla endel av

tankene i denne artikkelen, men det ville A... ikke trykke, og jeg fikk et privat svar. Gjennom partilaget sendte vi klage til SK, som jeg etter 9 mnd ikke har fått svar på. Derfor prøver jeg TF. Jeg ønsker å sette fingeren på hvordan arbeiderklassens kultur blir behandla i Klassekampen.

"Klassekampen prioriterer intellektuelle kjendiser framfor arbeiderkorrespondenter". Dette påstro de ni "spedalske" i sitt utmeldingsoppdrag i fjor. Dette er jo sant, selv om det kommer fra dem, og en revolusjonær arbeideravis bør ta kritikk

ken alvorlig og ikke flire den vekk.

I august TF har Al i en god og interessant artikkel om KKS redaksjonelle linje, hvor han peker på motsigelsen mellom å skrive for arbeiderklasasen og stå i mediamiljø utenfor klassen, som preges av småborgerlig og borgerlig ideologi. Han gir et eksempel ved utvelgelsen av intervjuobjekter. Man velger de "lettest tiulgjengelige", som "ligger i mediabildet", hyggelige, radikale folk fra Oslo-området. Når Al i lanserer Klassekampens "nye vri" på omtrent samme tid i avisa, så skjer det ved å intervjuer en forfatter (Skogheim), en forfatter til (Blom) og en aviskis fra kriste lige Vårt Land. De tre er samstemte i sin ros av Klassekampen. Hvorfor intervjuer man ikke en skiftarbeider, en trailersjåfør og en sjømann? Det var mye kritikk av manglende arbeidspreg på avisa i blant arbeidfolk jeg snakka med på den tida, men det var ingen av de intervjuene de innpå, naturlig nok.

Kit C hadde i samme TF en oppfordring til arbeiderne i partiet om å kjempe for kulturen og stilen. Hjertens enig. Min yrkesgruppe kan vanskelig delta aktivt i dagens AKP, med bortimot 250-300 bortedøgn i året, så jeg opererer mest som en "crazy old soldier fighting a war of my own". Men jeg har alltid vært partimedlem, og er det fremdeles, og idag ser jeg ting jeg aldri så som aktiv partitillitsmann. Partiet ser jeg først og fremst gjennom Klassekampen.

"Alt det spennende skjer i arbeiderklassen" og det er ufattelig hvor mye KK ikke får med seg, selv om de som regel får med mer enn de andre. I midten av mars -83 gikk vi 50

trailere i kolonne med politiekskorte for hver tredje bil gjennom fjella i Baskerland. Franskmennene skjøyt baskiske fiskere og ETA kasta molotovcocktails på oss. I september var motorveien utenfor Berlin stengt i flere uker og vi blei dirigert gjennom landsbyene sør-vest for Berlin. Hvorfor? Motorveien var jo full av tanks. Mens journalist Skj. fikk bot for å gå mot rødt lys i Praha, stod jeg og en finsk kollega i Brno og bestakk den korrupte tsjekkiske purken med dansk øl for å omgå helgekjøringsforbudet. Mens KK skreiv om julehandelen, hadde jeg på og av kjettingene 9 ganger fra Grimstad til Mo i Rana.

Mitt poeng: Når jeg opplever så mye spennende som jeg har lyst til å fortelle om, hvor ufattelig mye skjer det ikke på andre arbeidsplasser som jeg aldri får rede på. Hvordan skal Klassekampen avspeile dette? Det er dette miljøet, denne kulturen som blir undertrykt i vårt samfunn. Jeg har brukt 4 dager av juleferien til å skrive dette stykket. Det er vanskelig når man er så lenge vekk fra intellektuelt arbeid.

Forfattere som prøver å skrive om arbeidsliv, arbeidskamper, AKP og reiser til Albania, skriver nå om sine egne og andres skilsmisser. KK bringer avsløringer, politiske analyser, utenriks og en masse kultur, men ikke arbeiderklassens daglige kultur, ikke glimtene fra arbeidslivet som gjør avisa levende som gir nyheten kjøtt og blod. Det redaksjonelle musikkstoffet består i hovedsak av jazzanmeldelser og jazzkonserter, som vel egentlig aldri har vært utprega "digga i klassen". Kontrimusikk, som min yrkesgruppe som kjent elsker uhemma, har aldri vært offra et positivt ord.

Avisa har forsøkt med kaffikoppspalta. Den er all right for å få fram saker og standpunkter. Men journalisten har nærmest en umulig jobb hvis hun på 30 minutter skal kunne fange opp og gjengi et miljø og en kultur. Derfor vil jeg så kraftig jeg kan spørre:

Hvorfor ønsker ikke avisa arbeiderkorrespondenter ?

Hva er så forskjellig fra Pravda, som er beskrevet i SUKP(b)s historie, og Klassekampen idag ? Som gjorde at Pravda pekte på at det som var deres styrke framfor mensjevikavisene var arbeiderkorrespondansen. De hadde tusenvis av små og store medarbeidere i hver minste avkrok og hver største bedrift. Hvorfor oppmuntrer ikke lenger redaksjonen til slikt ? Hvorfor trenges bare "massene" når avisa skal selges ? Til og med de borgerlige avisene, VG og Dagbladet, har jo skjønnet dette, og betaler ut tusenvis av kroner til tipsetelefoner.

Det er minst to problemer når det gjelder arbeiderkorrespondanse. Det ene er at avisa må gå aktivt ut for å få korrespondenter, få småstubber, vitser, historier og tips om større saker.

Det andre er hjelp og oppfølging til dem som har tatt fatt. Med hvilken respekt de behandles. Korrespondenter må få muligheter til å kritisere redaksjonen, stoffet må ikke behandles som gratis fyllekalk, hvor man uten å spørre kan kutte ut annenhver setning, føye til spørsmålsteget midt inne i et avsnitt, eller sensurere. Jeg har eksempler på alle tre. Arbeiderkorrespondenter er ikke vanlig journalister, de får ikke lønn for sitt arbeid, og de befinner seg til tider svært langt fra redaksjonen, derfor kan de heller ikke behandles som vanlige journalister. Jeg håper TF vil trykke dette innlegget, om ikke for annet så for å bevise at det er mulig å nå fram med kritikk.

ABBONER PÅ "MOT RASISME"!

Innvandreravdeling

Partiet er for lavt skolert i anti-rasiske og innvandrerpoltiske spørsmål. Vi oppfordrer derfor alle partikamerater til å tegne abonnement og verve andre (ev. medlemskap inklusiv abonnement) på bladet MOT RASISMEN. Det er utgitt av "foreningen mot rasisme" og kommer ut 4 ganger i året. Foreningen har drevet anti-rasistisk opinionsarbeid i 5-6 år og fortjener støtte, da dette arbeidet blir mer og mer viktig. I det siste året har det tilsluttet seg flere lokale lag fra andre byer, og denne

utviklingen håper vi at partikamerater på aktuelle steder vil støtte opp om/ev. ta initiativ til liknende lokale grupper.

Idag er det viktig for oss i partiet å se på innvanderne som en ressurs, både som representanter for den mest utbytta delen av arbeiderklassen i Europa ved siden av kvinnene, og som viktige representanter fra den 3. verden som blir økonomisk og politisk undertrykt av Vesten.

Vi må forstå den strategiske betydningen av enhet i arbeiderklassen, mellom hvite, mannlige

arbeidere, kvinner og innvandrere, og være mere på offensiven i kampen for å slå tilbake angrep på innvandrerne som gruppe her i landet. Den sosialdemokratiske og borgerlige ideologien om innvandrerne som først og fremst en trussel; mot arbeidsplasser, boliger, kultur, tjener bare til at borgerskapet oppnår folks aggresiviteten over de dårlige tidene vender seg nedover istedenfor oppover. Hvis vi som

parti skal kunne kalle oss et anti-rasistisk og internasjonalistisk parti, må hele jobbinga vår være gjennomsyret av denne internasjonalistiske holdninga. Og det var vel det vi ville?

PS. Foreningen mot rasisme har adresse p.p. 29, Ankertorget, Oslo 1. Medlemskap (inklusive ab.) koster 100 kr. i året. Postgirokonto er 2333334.

TILBUD FRA OKTOBER

For kr 125 kan du nå få kjøpt følgende bøker i ei pakke:

-AKP(m-1)s NYE PRINSIPPROGRAM

-KVA VIL AKP(m-1) ? Studieopplegg til partiets prinsippprogram.

-MARXISTISK STUDIEBOK. TRINN 1

-Egil F. : STALINS SOVJET

Enkeltvis koster disse bøkene tilsammen kr 270.

Dette bør være et glimrende tilbud, ikke minst til avdelinger som kjører studiesirkler, eller som planlegger å gjøre det.

PAKKA FÅS KUN KJØPT FRA TRONSMO BOKHANDEL.

ADRESSE: POSTBOKS 6897 St.OLAVS PL.
0130 OSLO 1

BESTILL RASKT - BEGRENSA ANTALL

S O M M E R L E I R 1985

TID :7-13.juli

STED :SÆBYVANNET KRO
(mellom Moss og Sarpsborg).

PRIS :5-600 kr.
pr. pers.
Inkl. middag.

Ca 65 inneplasser .

EGEN PIONERLEIR mellom 6-14år samme
sted.

hoveddiskusjon

1. SOSIALISME.

Innl. ved Kjersti E

2. "RV MELLOM GRO OG KÅRE".

Innl. ved Jorunn G

I tillegg vil det bli en rekke
seminarer.

Det blir også en egen INTERNASJONAL
BRIGADE.

**Oversikt over alle sommerleirene
for 1985 kommer i 1.mai av
Klassekampen.**

Tom side

Tom side

INNHOOLD:

Leder: Valgkampen en anledning til å styrke partilaga.....	2
Organiser valgkampaktivister!.....	4
Lokal klasseanalyse -et eksempel.....	4
Obligatorisk partidiskusjon.....	7
Et varsko !-fra rekrutteringsutvalget.....	9
Partiskolen er igang !.....	10
Vedtak fra partiskolekurset.....	13
Innsamlinga i 1986- til partiskolen.....	13
Fellesuttalelse om konflikten i Klassekampen.....	15
Kampanja mot Klassekampen.....	17
Melding om innlegg.....	19
Kvinnepolitiske utfordringer for Klassekampen.....	20
"...Av våre viktigste oppgaver!"	22
DIVERSE DEBATT:	
Nordlandsbanen.....	24
Nordlandsbanen mm.	25
Svar om Nordlandsbanen.....	26
Velger du Vazelina Biloppøggers eller Vømmøl Spelmannslag ?.....	27
KK og arbeiderklassens kultur.....	29
Abbonner på Mot Rasismen !.....	31
TILBUD FRA OKTOBER.....	32
SOMMERLEIR 1985.....	33